

Celebració del Corpus Christi a Terrassa

► El diumenge dia 22 de juny la ciutat de Terrassa va celebrar la solemnitat del Corpus Christi. A partir de les 3 de la tarda es varen confeccionar les 15 catifes florals preparades per diverses associacions, escoles i entitats. A les 7 de la tarda el Sr. Bisbe presidí la Missa solemne a la Catedral, concelebrada per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i un bon nombre de preveres. La Capella de Música de la Catedral acompanyà amb els cants la celebració de l'Eucaristia i la processó. En el recorregut hi havia preparats tres altars on el Sr. Bisbe impartí la benedicció amb al Santíssim. La processó es va cloure amb la Benedicció solemne a l'interior de la Catedral.

GLOSSA

Què faràs avui?

Un noi de disset anys que cursa primer de batxillerat, amb bons resultats, ha acabat les classes. Li resten alguns exàmens per pujar nota. Són un parell de setmanes una mica desvagades. Fa esport amb els amics, passa llargues estones amb ells a casa de l'un o l'altre, van al gimnàs... La mare cada matí li pregunta: «Què faràs avui?» El noi, diligent i complaent, li respon: «Aniré a passejar amb els amics... Avui toca cinema... Anem al gimnàs... Sortirem una estona...» Quasi acabant la primera setmana, la mare repeteix la pregunta i rep una amable resposta en el mateix sentit dels dies anteriors. Ella li comenta sense pressió, ni mal humor, ni censura: «Tota la setmana fent activitats amb els amics, dedicades només a vosaltres; potser hauries de fer-ne alguna per als altres». El noi somriu i un petó a la mare segella la conversa. L'endemà, a la pregunta habitual de cada matí segueix un «me'n vaig a ajudar als menjadors per a persones necessitades». La mare afegeix, sorpresa: «Amb qui hi vas? Li ho has dit a algú més?» El noi, sense immutar-se, afegeix: «Els altres no poden, me n'hi vaig tot sol.»

Una mare que deixa fer la seva vida al fill però a qui no li és indiferent el que aquest fa, que li diu el que pensa perquè l'estima i el vol ajudar a reflexionar. «Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et bus-

càvem amb ànsia» (Lc 2,48). Un fill que respon a les preguntes de la mare, l'escolta, reflexiona i actua amb coherència des de la pròpia decisió. «No sabia que jo havia d'estar a la casa del meu Pare» (Lc 2,49). Un estil de fer que no s'improvisa la setmana després dels exàmens de final de curs. Comença amb el naixement del fill, segueix any rere any. Estimant i guardant les paraules i els fets en el cor, meditant-los i deixant-los arrelar, construint itinerari, vida. «La seva mare conservava tot això en el seu cor» (Lc 2,51).

Fer créixer tot ajudant a trobar punts de referència des del diàleg, no sempre fàcil, des de la reflexió, sempre necessària, des de la pregària confiada. Escoltar els fills intentant entendre i comprendre, sense pretendre domesticar. «Però ells no compregueren aquesta resposta» (Lc 2,50). Cercar el desvetllament d'actituds humanitzadores, amaraes d'Evangelí, des del propi coneixement, des del coneixement de l'altre i de les situacions que viu, des del descobriment de la presència de Déu en les situacions i en les persones. «Jesús és feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels homes» (Lc 2,51). Així serà amb aquest noi quan en la pregària senti de nou la pregunta, aquest cop formulada per Déu: «Què faràs avui?»

Enric Puig Jofra, SJ

Miscel·lània

Amb ocasió del desè aniversari de la Diòcesi de Terrassa s'ha publicat la miscel·lània *10 anys de vida diocesana*. Es pot adquirir a la Catedral, a la Cúria diocesana i a la llibreria Santa Anna de Granollers.

REMEU MAR ENDINS

Formes modernes d'esclavitud

Quan la Pontifícia Acadèmia de Ciències Socials envià al papa Francesc una carta d'agraïment per una audiència, preguntant-li també si volia que aquest organisme de la Santa Seu estudiés algun tema en concret, no imaginaven amb quina promptitud arribaria la resposta. Redactada a mà, en el mateix sobre enviat, el Papa va respondre: «Marcel: Crec que seria bo tractar sobre el tràfic de persones i l'esclavitud moderna. El tràfic d'òrgans es pot tractar en connexió amb el tràfic de persones. Moltes gràcies. Francesc». Així i en castellà el Pontífex va transmetre l'encàrrec al seu compatriota Marcelo Sánchez Sorondo, que va explicar aqueta anècdota en una visita recent a Barcelona.

«El tràfic de persones és el negoci més gran de la globalització» va declarar també. Els especialistes de les Nacions Unides i de la Unió Europea calculen que actualment 30 milions d'éssers humans sofreixen aquesta situació i que cada any aquesta quantitat s'incrementa amb dos milions més. I això només és la punta de l'iceberg. El 80 per cent d'aquestes persones solen acabar dintre del món de la prostitució i el 20 per cent restant en el treball forçat.

El novembre de l'any passat les Pontifícies Acadèmies de Ciències i de Ciències Socials varen organitzar a Roma una conferència per a experts i van participar-hi un centenar d'associacions que treballen en aquest àmbit. I van concloure que el tràfic de persones és una forma d'esclavitud moderna que la globalització fa possible i que, des del punt de vista antropològic, és un crim contra la humanitat que hauria de ser tipificat internacionalment com a tal crim.

Monsenyor Sánchez Sorondo, portant endavant l'encàrrec del papa Francesc, aspira a consolidar un pacte de les principals religions del món contra el tràfic de persones. A les jornades del novembre passat hi participaren diverses confessions cristianes i s'ha unit al projecte el gran iman de la Universitat Al-Azhar d'Egipte, que és una de les màximes institucions de referència dintre del món islàmic. Per això és important que es tracti d'un acord dinàmic, que espera l'adhesió d'altres grups religiosos o socials.

Aquesta nova forma d'esclavitud, en ple segle XXI, és gravíssima i constitueix un escàndol que s'ha de denunciar. Hi ha països rics on es vehiculen activitats degradants a costa de persones dels països més pobres, sempre a costa del més pobres i menys afortunats. Cal reaccionar en tots els nivells i estaments, començant per l'acció legislativa i la intervenció policial que han de ser coordinades i eficaces. També cal que moltes veus secundin en tots els àmbits les denúncies valents del papa Francesc.

Sens dubte són problemes difícils de solucionar per la seva gran complexitat i per tants interessos que hi entren en joc. Però nosaltres, com a éssers humans i més encara, com a creients, no podem quedar-nos amb els braços creuats davant d'aquesta situació; hem de col·laborar amb la nostra pregària, amb les actuacions concretes que estiguin al nostre abast, i també amb la nostra denúncia en aquells fòrums on tinguem accés, de manera que la societat tingui una consciència més gran d'aquesta lacra, i s'arribi a abolir aquesta nova forma d'esclavitud.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ **PERE BORRÀS**

L'acompanyament

La Fundació Vidal i Barraquer, en col·laboració amb Cristianisme i Justícia i l'Escola Ignasiana d'Espiritualitat (EIDES), convoquen una nova edició del Postgrau d'Acompanyament Espiritual (PAE), obert a qualsevol persona «que percebi que no ho sap tot i que hi ha dimensions de la seva vida que reclamen atenció, que tingui sensibilitat per entendre que hi ha una dimensió de misteri en la seva vida». El P. Pere Borràs, SJ, és director de l'EIDES.

Què és un acompanyament espiritual?

Ajudar una persona o un grup de persones a créixer, madurar, evolucionar a partir de la pròpia vida. Entenem la vida espiritual com una recerca constant de sentit que abasta totes les dimensions de la persona. Acompanyar joves, malalts, persones en situació de precarietat o marginació, terminals... suposa que qui acompanya es coneix prou i coneix el terreny, i pot intuir les demandes i desigs d'altri.

Acompanyar o dirigir?

Parlar d'acompanyar ens remet a algú que és company, no director. El que ens cal és ajudar a discernir com parla Déu a cadascú, prendre consciència de les riqueses que hi ha en cada persona i donar una resposta des de la pròpia vida. El diàleg entre la psicologia i l'espiritualitat enriqueix molt i ajuda a comprendre les complexitats de la persona humana.

Què cal per fer un bon acompanyament?

Haver fet prèviament experiència personal: no podem acompanyar ningú si abans no hem tingut una experiència de vida profunda i acompanyada. Quan acompanyem algú que viu una situació dolorosa se'ns poden remoure moltes coses. Per això, cal haver fet abans un treball personal.

FE I GRANS CIUTATS

La dona i la difusió del cristianisme

El cristianisme, entre els segles I i IV després de Crist, es va difondre sobretot en les ciutats d'aleshores; més tard va passar als ambients rurals. Ben aviat l'Església va fer-se present en tots dos àmbits. Es va produir una difusió capil·lar de la fe cristiana, que es manifesta en el gran nombre de seus episcopals que trobem ben aviat.

Les dones varen tenir un paper destacat en aquesta difusió de la fe, més que els homes. Moltes de les parelles eren de religió mixta, amb un fort predomini de dones cristianes respecte dels homes, dels marits. Era més fàcil que les nenes, nascudes d'una mare cristiana, poguessin ser educades cristianament, que no pas en el cas dels nens, impedit per l'estructura social de l'època.

Les dones, en la societat dels primers segles del cristianisme, van deixar menys indicis de la seva presència en les comunitats cristianes, tenien menys visibilitat. Tanmateix, podem concloure que el nombre de dones era superior al nombre d'homes. Els homes lliures estaven implicats en la vida social, política i religiosa de la societat pagana. Per a ells era més difícil abraçar el cristianisme que els demanava comportaments no compatibles amb les conveniències socials. Mentre que per a les dones era més fàcil la pràctica de la religió cristiana, perquè en certa manera gaudien de més llibertat.

(De la ponència del Dr. Angelo di Bernardino al Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

La soledad y Kafka

El parque Steglitz de Berlín rezumaba vida en los albores del verano. Un regalo. A Franz Kafka le absorbía: como una esponja, viajaba con los ojos, arrebatada energías con el alma, perseguía sonrisas entre los árboles. Él también era uno más entre tantos, solitario. Aquel silencio... El llanto fuerte de una adolescente, convulso, repentino, le hizo detenerse. No había nadie. Estaba muy cerca de una muchacha que lloraba de pie, desconsolada, tan angustiada, tan triste, que parecía reunir en su rostro todos los pesares y las congojas del mundo. Kafka miró hacia todos lados. Nadie reparaba en la joven. Pasaban. Estaba sola... Tenían la oportunidad de ser y comportarse como el buen samaritano. Él se quedó sin saber qué hacer, como todos.

El cardenal Manning expresaba con una profundidad inaudita: «Todas las experiencias humanas, en el fondo, no son más que vivencias teológicas.»

William Blake sentenciaba: «Todo lo que vive, / no vive solo, / ni para sí.»

San Francisco de Sales afirmaba: «No hacer ningún bien es ya un gran mal.»

Si nos encontramos con alguien que vive solo, que sufre, llora, está angustiado..., hagamos un alto en el camino. Pongámonos a su lado y en silencio acompañémosle y ayudémosle. Repitamos lo que Jesús nos pide al final de la parábola del buen samaritano: «Haz tú lo mismo» (Lc 10,42).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Sin palabras, la creación nos habla

Parece que el verano es un tiempo excepcional en el que la naturaleza se nos acerca dispuesta a entablar un diálogo con nuestro espíritu. Sin palabras, la creación nos habla.

El Papa ha dicho recientemente: «Cuando nuestros ojos son iluminados por el Espíritu, se abren a la contemplación de Dios en la belleza de la naturaleza y la grandiosidad del cosmos, y nos llevan a descubrir cómo cada cosa nos habla de Él y de su amor.»

En este diálogo entablado, la creación también espera nuestra respuesta: «La creación es un don maravilloso que Dios nos ha dado para que cuidemos de él y lo utilizemos en beneficio de todos, siempre con gran respeto y gratitud.»

Este diálogo nos lleva, en la serenidad y en la paz, a ser testigos gozosos de Dios ante nuestros hermanos. Es un diálogo que se abre y se cumple en Dios. Por el *don de ciencia* —uno de los siete dones del Espíritu Santo—, «logramos ver en el hombre y en la mujer el vértice de la creación, como realización de un designio de amor que está impreso en cada uno de nosotros y que hace que nos reconozcamos como hermanos y hermanas». Y la creación misma, que aguarda expectante, un día podrá entrar en la libertad gloriosa de los hijos de Dios (cf. Rm 8,18-23).

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 14. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Is 1,10-17 / SI 49 / Mt 10,34-11,1]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda.
- 15. □ Dimarts** [Is 7,1-9 / SI 47 / Mt 11,20-24]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antíoc, metge mr.
- 16. □ Dimecres** [Is 10,5-7.13-16 / SI 93 / Mt 11,25-27]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XII), patrona de la gent de mar. Santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.
- 17. ■ Dijous** [Is 26,7-9.12.16-19 / SI 101 / Mt 11,28-30]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Annetta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.
- 18. ■ Divendres** [Is 38,1-6.21-22.7-8 / SI: Is 38,10.11.12abcd.16 / Mt 12,1-8]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.
- 19. ■ Dissabte** [Is 2,1-5 / SI 10 / Mt 12,14-21]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514).
- 20. ■ † Diumenge vinent**, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sv 12,13.16-19 / SI 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13,24-43 (o més breu: Mt 13,24-30)]. Sant Elies, profeta (s. IX aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.

DIUMENGE XV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

▶ Salm responsorial (64)

R. *La llavor caigué en bona terra i donà fruit.*

Vetlleu per la terra i la regueu, / l'enriqueu a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats. R.

Fecundeu la terra / amarant els seus solcs, / apla-
nant els terrossos / ablanint-la amb els xàfecs, / i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la vostra carrossa. / Aclama joïós l'herbei de l'estepa, / s'engalanen els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joïoses i canten. R.

El sembrador. Pintura de Van Gogh, col·lecció particular, Madrid

🔊) [Aquesta imatge parla](#)

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Así dice el Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve del cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra, que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que hará mi voluntad y cumplirá mi encargo.»

▶ Salmo responsorial (64)

R. *La semilla cayó en tierra buena y dio fruto.*

Tú cuidas de la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales. R.

Riegas los surcos, igualas los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / bendices sus brotes. R.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría. R.

Las praderas se cubren de rebaños, / y los valles se visten de mieses, / que aclaman y cantan. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,1-23) (Versió abreujada)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assegué vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assegué. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

(Rm 8,18-23)

Hermanos:

Sostengo que los sufrimientos de ahora no pesan lo que la gloria que un día se nos descubrirá. Porque la creación, expectante, está aguardando la plena manifestación de los hijos de Dios; ella fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por uno que la sometió; pero fue con la esperanza de que la creación misma se vería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la libertad gloriosa de los hijos de Dios. Porque sabemos que hasta hoy la creación entera está gimiendo toda ella con dolores de parto. Y no sólo eso; también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la hora de ser hijos de Dios, la redención de nuestro cuerpo.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23) (Versión abreviada)

Aquel día, salió Jesús de casa y se sentó junto al lago. Y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó, y la gente se quedó de pie en la orilla. Les habló mucho rato en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, un poco cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se lo comieron. Otro poco cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y, como la tierra no era profunda, brotó enseguida; pero, en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otro poco cayó entre zarzas, que crecieron y lo ahogaron. El resto cayó en tierra buena y dio grano: unos, ciento; otros, sesenta; otros, treinta. El que tenga oídos que oiga.»

COMENTARI

La llavor sembrada en diferents terrenys

El discurs de Jesús en paràboles que Mateu ha tret de Marc és un fragment especialment apte perquè Mateu il·lustri amb les paràboles de Jesús el seu missatge als lectors.

Notem primer tres dades pròpies de Mateu.

La primera és que Mateu afegeix fins a cinc paràboles al discurs de Marc: la del jull, la del llevat, la del tresor amagat, la de la perla i la de la xarxa. El discurs es fa més solemne i més incisiu.

La segona dada és que Mateu només omet una de les paràboles de Marc, però és una paràbola molt significativa: la de la llavor que creix ella sola (Mc 4,26-29).

La tercera dada és encara més important: Mateu distingeix molt clarament l'efecte de les paràboles en la gent i en els deixebles. Mentre que la gent no les entén, els deixebles o bé les entenen o Jesús els les explica. L'ensenyament en paràboles es dirigeix als deixebles (als lectors!).

L'òptica de Mateu en aquest discurs correspon molt de prop a l'exhortació de la paràbola d'avui. Ens hi referim normalment com la paràbola del sembrador. Tanmateix, el sembrador no és pas el protagonista. Apareix al començament i no torna a tenir cap paper ni en la paràbola ni en l'explicació, que ni tan sols l'esmenta. El centre de l'atenció no és tampoc la llavor que sembla ser la mateixa en tots els casos. L'accent es-

tà en els terrenys i en la forma com influeixen en el fruit que generen. La paràbola serveix per implicar els oients a donar fruit: uns de 30, altres de 60, altres de 100. Vol exhortar a ser un terreny fèrtil que doni fruit. És un dels aspectes més típics de Mateu, que ha sortit ja en alguns dels comentaris d'aquest cicle i que tornarem a trobar en altres textos seus. La paràbola insisteix que primer cal copsar l'ensenyament de Jesús i després posar-lo en pràctica. Per això l'explicació diu que si no es comprèn l'ensenyament sobre el Regne, el maligne s'emporta la llavor. En canvi, si després de sentir la predicació del Regne es comprèn, dóna fruit. Comprendre és un primer pas vers la fe.

Oriol Tuñi, SJ

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 12, a les 11 h. Presideix la Trobada de Professors de Religió de la Diòcesi a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola.

Aquest diumenge dia 13, a les 12.30 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

A les 18 h. A la parròquia del Santíssim Salvador celebra el Baptisme de nens de les mares acollides a la Casa Guadalupe de Sabadell.

Dimarts dia 15, a les 12.30 h. Presideix la reunió de la Fundació d'Escoles Diocesanes i Parroquials a Terrassa.

Dimecres dia 16, a les 20 h. Celebra la Missa patronal a l'església de la Mare de Déu del Carme a Mirasol.

Dissabte dia 19, a les 11 h. A la Capella de la Fundació Busquets de Terrassa, celebra l'Eucaristia Missionera amb familiars dels missioners i envia una família missionera al Vicariato del Puyo (Equador).

Diumenge dia 20, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia a l'Aplec de Santa Justa, a l'església de Santa Justa de Lliçà d'Amunt.

NOTÍCIES

Tesi Mn. Marcos Aceituno. El divendres dia 13 de juny, Mons. Saiz Meneses va assistir a l'acte de defensa de la tesi doctoral de Mn. Marcos Aceituno, prevere diocesà. A la Pontificia Universitat Gregoriana de Roma.

Espai d'Acollida de Càritas-Vilamajor. El dia 18 de juny a la parròquia de Sant Antoni de Vilamajor va tenir lloc la benedicció i inauguració del nou Espai d'A-

collida de Càritas-Vilamajor. Hi assistiren, entre d'altres, el Sr. Arxiprest del Montseny, el Sr. Rector i els alcaldes de Sant Pere i Sant Antoni de Vilamajor. El nou local té com a finalitat tractar integralment les persones adultes amb dificultats.

Confirmacions a la Garriga. El dissabte dia 21 de juny Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de la Garriga i administrà el sagrament de la Confirmació a 24 joves.

Celebració del Corpus Christi a Sabadell. El diumenge dia 22 de juny, al vespre, les comunitats parroquials de l'arxiprestat de Sabadell Centre i Sud, es varen aplegar per a celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Feliu. Seguí la processó pels voltants de la parròquia que es va cloure amb la benedicció amb el Santíssim.

Llibre sobre la Schola Cantorum de Terrassa. El dimecres dia 25 de juny, a les 19 h, a la sala capitular de la Catedral tingué lloc la presentació del llibre *Els cent primers anys de la Schola Cantorum 1905-2005*, escrit pel Sr. Josep Figueras, president de la Schola Cantorum. Presidí l'acte Mons. Josep Àngel

Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. Hi assistiren el Sr. Màrius Massallé, president de la Fundació Torre del Palau que ha editat el llibre, el Sr. Oriol Badia que en va fer la presentació, el Sr. Josep Figueras, autor de l'obra, i Mn. Fidel Catalán, rector de la parròquia del Sant Esperit i consiliari de la Schola Cantorum.

AGENDA

Festa de la Mare de Déu del Carme. Dimecres dia 16, a les 9 h: Celebració de l'Eucaristia al Carmel de Terrassa, presidida per Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller. **A les 10 h:** Celebració de l'Eucaristia al Carmel de La Roca-La Torreta, presidida per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa. **A les 20 h:** Celebració de l'Eucaristia a l'església de la Mare de Déu del Carme de Mirasol, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. **A les 20 h:** Celebració de l'Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Montornès. **A les 20 h:** Celebració de l'Eucaristia al Santuari-Parròquia de la Mare de Déu del Carme, a Terrassa; seguidament: sopar i cantada coral.

Eucaristia Missionera. Dissabte dia 19 de juliol, a les 11 h, a la capella de la Fundació Busquets (c/ Doctor Cabanes 27, Terrassa). Hi ha aparcament al bisbat. Tel. 937 337 120. E-mail: delegaciomissions@bisbatdeterrassa.org

XXIV Encontre Nacional de la Pastoral del Sord. Del 24 al 28 de juliol, al Seminari de Barcelona (c/ Diputació, 231), amb el lema «Viure l'Evangeli amb alegria». Organitzat pel Departament de Pastoral del Sord dins de la Comissió de Pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola. Inscripcions: www.pastoraldelsord.org - Consultes: pastoralsord@arqbcn.org - Persona de contacte: Mn. Xavier Pagès, tel. 619 672 691. Al web www.pastoralsord.org/node/265 podeu veure un vídeo explicatiu de la Llengua de Signes Catalana.

D'ALTRES BISBATS

Festival internacional orgue de Montserrat, abat Cassià M. Just, in memoriam. La quarta edició d'aquest festival tindrà lloc els dissabtes 5 i 19 de juliol, 9 d'agost i 6 de setembre, amb diversos concerts a les 9 del vespre al Santuari-Monestir de Montserrat.

REMAD MAR ADENTRO

Formas modernas de esclavitud

Quiero empezar mi escrito semanal con una anécdota. Cuando la Pontificia Academia de Ciencias Sociales envió al papa Francisco una carta de agradecimiento por una audiencia que les había concedido, preguntándole también si deseaba que este organismo de la Santa Sede estudiase algún tema en concreto, no imaginaban la prontitud con la que llegaría la respuesta. Redactada a mano, en el mismo sobre del envío, el Papa respondió: «Marcelo: Creo que sería bueno tratar sobre la trata de personas y la esclavitud moderna. La trata de órganos puede tratarse en conexión con la trata de personas. Muchas gracias, Francisco». Así, en castellano, transmitió el Pontífice el encargo a su compatriota Marcelo Sánchez Sorondo, que explicó esta anécdota en una reciente visita a Barcelona.

«El tráfico de personas es el mayor negocio de la globalización», declaró también. Los especialistas de las Naciones Unidas y de la Unión Europea estiman que actualmente sufren esta situación 30 millones de seres humanos, y que cada año esta cantidad se incrementa en dos millones más. Y esto es sólo la punta del iceberg. El 80 por ciento de

estas personas suelen acabar dentro del mundo de la prostitución y el 20 por ciento restante en el trabajo forzado.

En noviembre del año pasado, las Pontificias Academias de Ciencias y de Ciencias Sociales organizaron una conferencia en Roma para expertos a la que participaron un centenar de asociaciones que trabajan en este ámbito. Y concluyeron que el tráfico de personas es una forma de esclavitud moderna que la globalización posibilita y que, desde el punto de vista antropológico, es un crimen contra la humanidad, que debería ser tipificado internacionalmente como tal.

Monseñor Sánchez Sorondo, llevando adelante el encargo del papa Francisco, aspira a consolidar un pacto de las principales religiones del mundo contra la trata de personas. En las jornadas del pasado noviembre participaron diversas confesiones cristianas, y se ha unido al proyecto el gran imán de la Universidad Al-Azhar de Egipto, que es una de las máximas instituciones de referencia dentro del mundo islámico. Por eso es importante que se trate de un acuerdo dinámico, que espera la adhesión de otros grupos religiosos o sociales.

Esta nueva forma de esclavitud, en pleno siglo XXI, es gravísima y constituye un escándalo que se debe denunciar. Países ricos en los que se vehiculan actividades degradantes a costa de personas de los países más pobres, siempre a costa de los más pobres y desfavorecidos. Es necesario reaccionar en todos los niveles y estamentos, comenzando por la acción legislativa y la intervención policial que han de ser coordinadas y eficaces. Es preciso también que muchas voces secunden en todos los ámbitos las denuncias valientes del papa Francisco.

Sin duda son problemas difíciles de solucionar por su gran complejidad y por tantos intereses como entran en juego. Pero nosotros, como seres humanos y más aún, como creyentes, no podemos cruzarnos de brazos ante esta situación; hemos de colaborar con nuestra oración, con las actuaciones concretas que estén a nuestro alcance, y también con nuestra denuncia en aquellos foros a los que tengamos acceso, de modo que la sociedad tenga una mayor conciencia de esta lacra, y se llegue a abolir esta nueva forma de esclavitud.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa